

ELB 397

Handen van lof worden handen van liefde:
twee is gelijk aan één.

Handen van God worden handen van mensen:
God brengt de harten bijeen.

“Bernisser” handen

Nieuwsbrief nr. 19 maart 2009

De stukken hebben nu zes weken ter inzage gelegen bij de gemeente, gaat het er nu dan toch op lijken? We hebben zojuist (9 maart) bericht ontvangen dat er geen zienswijze (bezwaren) zijn ingediend. Geweldig, zo’n meevaller kunnen we gebruiken. Nog maar niet euforisch worden, maar als het zover is!

Nu gaat de aanvraag naar Gedeputeerde Staten. Weer een periode van afwachten, acht weken wel te verstaan. Hier wordt de procedure die de gemeente heeft gevolgd gecontroleerd en of het geheel passend is in de omgeving. We hebben dan wel een principe goedkeuring, maar ja nu gaat men ook weer naar de regeltjes kijken.

Hadden we in de vorige nieuwsbrief gemeld dat twee van “onze” jongens gestopt waren met roken, dat hebben ze niet volgehouden, jammer. Op een later moment weer een poging wagen, wie weet lukt het dan wel.

er uitgehaald. De betonnen ramen er uit, houten kozijnen gemaakt en geplaatst. Ook dit project wordt grondig aangepakt.

André en Ed zijn begonnen met de oude varkensstal. Het dak was er al af tijdens de asbestsanering afgelopen voorjaar. Alles stond er verder nog in, stalen buizen en leidingen, met een goede slijptol en wat domme kracht kom je een eind. Alle dakbalken en dakspanten

Ria mag elke week horen dat haar kookkunst zeer gewaardeerd wordt. Kinderen van de naschoolse opvang blijven graag eten. Het eten maakt een zeer wezenlijk deel uit van de opvang. Als Ed zegt het was weer lekker, komt er vanuit een onverwachte hoek, lekker? het was extreem lekker! Ze blijven stuk voor stuk graag eten en wij vinden het gezellig. Zo zitten we regelmatig met z’n twaalfen aan tafel.

De aanmeldingen voor logeren nemen ook toe. We zijn bezig met bedenken hoe we daar invulling aan gaan geven. We willen wel graag kwaliteit blijven bieden, dus is het goed bedenken wat en hoe te doen.

Amanda heeft na haar gips, een stellage om haar been ter ondersteuning gehad. Dan nu zonder ondersteuning en maar weer oefenen om aan te sterken. Gelukkig mag ze weer paardrijden, dat doet ze enorm graag.

We weten ons gedragen door uw en jullie gebed en alle lieve wensen die wij mogen ontvangen, het doet ons goed. Blijf ons op uw/jullie "eigen" wijze steunen, we hebben het nodig de komende tijd.

Hartelijke groeten,

Ed en Ria van Geest